

**מכון "הלכות שבת לג' חדשים" – ללימוד כל ש"ע "הלכות שבת" במעגל ג' חדשים – עמוד אחד ליום
שער ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך אורה חיים – מהבר עם רמ"א!"**

גליון נ"ג: – כו חשוון – כו שבט – כו איר – כו אב

אחיך אהובי, זכור! אליו הנביא הבטיח לנו:

תנא דברי אלהו – כל השונה הלבות בכל יום, מובטח לו שהוא בן עולם הבא!

庫רם ה'לימוד יאמר: הנני רוצה למדור, ברי שיביאני התלמוד לידי מעשה, ולידי מרות ישראת, ולידי יರיעת התורה. והריני עושה לשם יהוד קורשא בריך הוא ושבינתייה בשם יהו"ה ובשם אורה" מתקדיםiah להדוניה עלי ידי הנעלם בדוחילו ורוחמו בחזרה שלים בשם בלב ישראל.

כמו מלובש שלא יסתור בגדיו (במכה) ויש אומרים שלא
סגי במחשבה לחוד :

כה. עורות יבשים בין של אומן בין של בעל הבית מותר לטלטלן. הגה: ויש אומרים דוקא עורות בהמה גסה דחווי לישב עליהם אבל מבהמה דקה אסור אלא אם כן חשב לישב עליהם מבועוד يوم (לצ"י פלק זמה טומין):

כו. נסרים של בעל הבית מותר לטלטלן ושל אומן אסור אלא אם כן חשב עליהם מבועוד يوم ליתן עליהם פת לאורהים או תשמיש אחר:

כז. עצמות שרואים לכלבים וקליפים שרואים למאכל בהמה ופරורים שאין בהם צוית מותר להעבירם מעל השולחן אבל אם אין הקלייפים ראויים למאכל בהמה אסור לטלטלם אלא מנער את הטבלא והם נופלים ואם יש פת על השולחן מותר להגביה הטבלא ולטטללה עם הקלייפים שאינם מאכל בהמה שהם בטלים אגב הפת ואם היה צrisk למקומות השולחן אפילו אין עליה אלא דבריהם שאינם ראויים למאכל בהמה מותר להגביה ולטטללים:

כח. חבילי עצים וקש שהתקינו למאכל בהמה אפילו הם גדולים הרבה מותר לטלטלן:

כט. כל שהוא ראוי למאכל היה ועוף המצוים מטללים אותו ואם אינו ראוי אלא למאכל היה ועוף שאינו מצוים אם יש לו מאותו מן היה או עוף מותר לטטלל מאכל הראי לוותו המין ואם לאו אסור. הגה: ולפי זה מותר לטטלל עצמות שנתרקרו מן הבשר מערב שבת אם ראויים לכלבים דהא כלבים מצוים (נימ' יוקף למל' נל"ז):

ס. גרעיני תמרים במקום שמאכילים אותם לבהמה מותר לטלטלן ואדם חשוב צריך להחמיר על עצמו שלא לטטלן אלא דרך שנייה:

המשך סימנו שח – דברים המותרים והאסורים לטטלל בשבת יט. סולם של עלייה שהוא גדול ועשוי להטיח בו גנו אסור לטטללו אבל של שוכב מותר לנוטתו למקום אבל לא יוליכנו משוכב לשוכב כדי שלא יעשה בדרך שהוא עושא בחול ויבוא לצוד :

כ. חרויות (פירוש ענפים) של דקל שקצצם לשריפה מוקצים הם ואסור לטטללם ישב עליהם מעט מבועוד يوم מותר לישב עליהם בשבת וכל שכן אם קשرون לישב עליהם או אם חשב עליהם מבועוד يوم לישב עליהם אפילו בחול:

כא. אבל נזכר של אבני אף על פי שהחسب עליו מבועוד يوم אסור לישב (עליהם) אלא אם כן למדום (פירוש סדרום). הגה: ויש אומרים-DDIN אבני כדי חרויות וכן עיקר (מלכי פלק כמה טומין ומגניל פלק כ"ס נס פלי"ז וכן יט פלט סל"ז):

כב. אסור לכוסות פי הבית באבן או בבקעת או לסגור בהן את הדלת או להכotta בהן בברוזא (פירוש הקנה שימושים בחבית להוציא הין ממנה) אף על פי שהחسب עליה מבועוד يوم אסור אלא אם כן ייחודה לכך לעולם אבל ייחודה לשבת זה בלבד לא והני מיili בדבר שאין דרכה לייחודה לכך כגון הני דammen אבל בכל מידי דאורחיה בהכי כגון לפצוע בה אגוזים ביהוד לשבת אחת סגי ויש מי שאומר שלא שנא ויש אומרים שצrisk שיעשה בה שום מעשה של תיקון מבועוד يوم (ועיין לעיל סימן רנ"ט דביהוד סגי):

כג. מותר להתוך ענף מן הדקל מבועוד يوم ומותר להניף בו על השולחן בשבת להבריה היזובים כיוון דלצורך התכו עשוו כל' גמור :

כד. פשתן סרוק וצמר מנופץ שנותנים על המכה אם חשב עליהם מבועוד يوم לחתם על המכה או שישב בהם שעיה אחת מבועוד يوم או שצבען בשמן דגלי דעתיה דלמכתה קיימי או שכרכן במשיכחה ליתנים על המכה בשבת זו לית בהו משום מוקצה ומשום רפואה נמי לכ"א שאינו אלא

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך או"ח "הלכות שבת" מחולק לג' חדשים, נמדו אחד ליום, כך יגמר כל "הלכות שבת" בכל תקופה השנה שהיא ג' חדשים, ויזכה שימחול לו כל עונותיו. נא לפרש בבתי נסיות ובכתבי מדרשות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה", וכל המזוכה את הרבים וכוה לבנים צדיקים.

אתה רוצה להיות בן עולם הבא? – אוי תצטרף תיכף ומיד ללימוד כל ש"ע "הלכות שבת" לג' חדשים. (גליון נג)